

Publicerad 2011-06-15 21:33 av Lena Själsöga Keijser
täcket

och muren reste sig

mitt liv drog bort

det kom

drog

bort

drogs bort

ett utslitet täcke

kunde jag säga lika fort vore det en välgäming

det drar bort

en seg klistervind är det

jag ser stammar falla

i trädslars inre

furor

faller

och jag spann silkestrådar

skrudade träden i skimrade vitt

i pärlamors

böljande siden

pärlemormoln andades

seglade ögon

strålande

i ljus

nu hänga torkade

svarta kokonger

och tjärnen brast i det tjärnen såg mina ögon gråta blod

och muren reste sig

en svart våg

lades

över

genom pyramidens sprickor glimrar ljusen i tusenfalt

hur många gånger har jag vandrat

söker värma mitt ansikte vid

eldens skimrande röda händer

vinden vände sitt ansikte till

säg ej att alla vackra dagar är över

ty dessa är aldrig över

säg ej att alla vackra nätter är över

ty dessa är aldrig över

säg ej att alla vackra stunder är över

ty dessa är aldrig över

möjligen är dessa

rosenbladstäckte

över dig

i det du vandrar dina sömnstigar

i vakenljus drömvärnan

så döm mig till att leva mitt hjärtas dröm

vinden såg in i mig

misströsta icke

anden dömer dig i kärlek

i kärlek till kärleks livsvilja

ändå

mitt liv drog bort

det kom

drog

bort

jag ser stammar falla

i trädslars inre

furor

faller

och jag spann

silkestrådar

skrudade träden i skimrade vitt

i pärlamors

böljande siden

pärlemormoln andades

seglade ögon

strålande

i ljus

och tjärnen brast i det tjärnen såg mina ögon gråta blod

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten